

Dosar nr. 2ra-2176/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. Eduard Galușceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Lidia Bulgac, Sivia Gîrbu, Grigore Dașchevici)

ÎNCHEIERE

7 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Judecătorii:

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nadejda Toacă, reprezentată de avocatul Vitalie Ciuchitu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nadejda Toacă împotriva lui Gheorghii Topciu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 4 septembrie 2017, Nadejda Toacă a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghii Topciu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii a indicat că, sa aflat în relații de căsătorie cu Gheorghii Topciu din xx xxxx xxxx, care a fost desfăcută la data de xx xxxxxx xxxx.

Din căsătorie au un copil minor Xxxxxx Xxxxxx, născută la xx xxxxx xxxx, fapt ce se confirmă prin certificatul de naștere seria XX-XX nr. xxxxxxx.

A solicitat Nadejda Toacă admiterea acțiunii, încasarea de la Gheorghii Topciu a pensia de întreținere a copilului minor în sumă de 1 325 de lei lunar până la atingerea majoratului copilului minor și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin cererea de modificare a pretențiilor Nadejda Toacă a solicitat încasarea de la Gheorghii Topciu încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de ¼ din toate veniturile, dar nu mai puțin de 1 350 de lei lunar.

Prin hotărârea din 8 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea s-a admis parțial; s-a încasat de la Gheorghii Topciu în beneficiul Nadejdei Toacă pensia pentru întreținerea copilului minor Xxxxxx Xxxxxx în cuantum fix de 1 100 de lei lunar, începând cu data de 4 septembrie 2017 până la atingerea majoratului copilului minor; s-a încasat de la Gheorghii Topciu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 396 de lei. În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Nadejda Toacă și s-a menținut hotărârea din 8 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

La 6 septembrie 2018, Nadejda Toacă, reprezentată de avocatul Vitalie Ciuchitu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată la emiterea dispoziției cu privire la încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor. Instanța de fond urma să aplice prevederile art. 76 alin. (2) Codul familiei, anume în partea sintagmei instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art. 75 Codul familiei.

A solicitat Nadejda Toacă, reprezentată de avocatul Vitalie Ciuchitu admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Nadejda Toacă, reprezentată de avocatul Vitalie Ciuchitu, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 24 septembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Însă, intimatul Gheorghii Topciu nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Nadejda Toacă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Nadejda Toacă, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 7 iulie 2018, iar date privind recepționarea acesteia la materialele cauzei lipsesc (f.d.72). Astfel, recursul declarat prin intermediul oficiului poștal la data de 6 septembrie 2018 de către Nadejda Toacă, reprezentată de avocatul Vitalie Ciuchitu, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Nadejda Toacă, reprezentată de avocatul Vitalie Ciuchitu în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul Nadejdei Toacă cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432. Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Abordarea recurentului evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Vladimir Lomonos.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși

natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și c), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Nadejda Toacă, reprezentată de avocatul Vitalie Ciuchitu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu